

благодатию Христу твоему: молитвами пресвятой Богородицы и присно души марии и пр.“

Тай и осталы-тѣ шеста свещенницы като членъ апостола и исчелъ евангелие-то, единъ подиризъ другий помазватъ болный-а съ елей, и говоряще сѧ -тѣ молитва: „Отче святый, врачъ душъ и тѣлесъ.“ Но сїкъ първомъ излѣє душка-тѣ си предъ Господа въ другъ-тѣ молитва, осѣщающи сконч-тѣ недостойность и величинч-тѣ на тайна-та и мѧкк-тѣ на болный-а, въ коихъ-то вижда и сконч-тѣ славость; и спомянюва отъ вѣтхїй и новый завѣтъ много грѣшницы, кои-то сѧ помиловани, и болны, кои-то сѧ излечени. Тѣзи молитвы сѧ тай красни и высоки, щото искарватъ на околостоящи-тѣ на очи-тѣ сълзы и тогава, като сѧ съсѣмъ смѣти и закахраны глядающи драгаго си болника.

Тай сѧ и высоки и осталы-тѣ апостоли и евангелия. Апостолъ Павелъ заповѣдва на аки-тѣ да носятъ славости-тѣ на слави-тѣ; и като сѧ углядамы на Христа, да урождавамы не севѣ, но ближнемъ во благое къ созиданію, и да выкамъ на помощь Бога на тѣрпѣніе-то и отъщеніе-то. Той ны надмѣва, че смы синца ѳдовъ на тѣло-то Христово, и исчислава чинове-тѣ църковны и дарове-тѣ, но отъ сички-тѣ паймного хвали любовь-тѣ. Нарича вѣрны-тѣ църкву на Бога живаго, и моли ги да сѧ очистятъ отъ сїкаа начистотѣ душевнѣ и тѣлеснѣ; надмѣва, какъ въ него избавилъ Господь всредъ гоненіе-то, като вече не сѧ въ на-